

קח:

עין משפט
גרי מצוה

גו א ב מיי פיע מהל'
מיל הללס מ ועיש
טושיע יודי פי' גב טעף
:ה
גה ב מיי טס פיע הלכס
:ה
גה ד ה ו מיי טס הלי'
ועי' הטענות ונמית
וכתיב טמט טס טושיע
ייד פי' גב טעף :ג

כל הבשר פרק שמיני חולין

מסורת הש"ס

(א) ג'ל בתמטת רש"י
(ב) [תוספתא דתמט פ"ג
ה"ד, ג] [תוספתא פ"ח
ה"ג, ד] [עי' תוספתא לעיל
ז' ד"ה אס, ט] [חלב
הנבלע רש"י (ו) [יור פ"ד
ה"א, ו] [ג'ל טלה,
(ח) [תפסות מד: (ט) [שיין
לעמ' הל'.

תורה אור השלם

1. ראשית בבורי
אדמתך תביא בית ה'
אלהיך לא תבשל גדי
בחלב אמה.
שמות כג ט

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה יער וכו'
עד פיה וירדיו:

אמאי מותר חלב נבלה הוא. מכלן היה מדקדק רבינו שמואל
דלמ"ד מין צמינו לא בטיל לרין תרי ששים ששים כרוטב
לצטל טעם חמיתת נבלה וששים בחמיתת הימר לצטל רוטב היואל מן
הנבלה וקשה לר"י לדרביו דמשני גדי אסרה תורה ולא חלב והלא צעלמא

חמיתה של הימר נעשית נבלה מדרבנן
ולרין ששים כנגד כולה דמדאורייתא
לא לרין ס' אלא כנגד האיסור הנבלע
שהחלב הנפלט מן הנשר לא נעשה
גה א"כ אע"ג דגדי אסרה תורה ולא
חלב מ"מ מדרבנן החלב עלמנו נאסר
כשאר איסורין דמאי שגא משאר איסורין
ויאסור כל חלב שכורה אלא ודאי כיון
שזהחלב הנפלט מן הנשר לא נעשה
נבלה אלא מטעם בשר המעורב בו אין
לנפלט מן הנבלה אין לו דין מים
ולא חשיב מין צמינו והכי נמי רוטב
הנפלט מן הנבלה אין לו דין מים
אסורין שלא להצטל במים אחרים אלא
יש לו דין בשר נבלה שמתצטל שפיר
במים שנקדרה והא דקאמר חלב נבלה
הוא וקאי הכי במסקנא היינו דוקא
בבשר חמלם של אחר לבדו הימר
וכשנבשל יחד עשה הכתוב הכל כנבלה
והוא חלב היואל מן הטורפה ולכן לוקה
על חלי זית חלב הנבלע מחלי זית
שמנונית בשר אלא מים הנפלטים מן
הנבלה אין נאסרין אלא מחמת טעם
הנבלה המעורב בהן ואין מטטרפין
ללקות עליהן משום נבלה ומכלן יש
להוכיח דתבלין הנלוטים ממחל או מדס'
ונפלו לקדרה מתצטלין בששים ואע"ג
דנעתינן טעם אפי' בלאך מותר דלינו
חמור מן האיסור הנבלע בהן:

גד"א אסרה תורה ולא חלב. והא דנקט
כזית בשר בתוך יורה גדולה
משום דאם נפל לתוך חלב מועט היה
נחשך הכל כגדי משום שמנונית הנשר
המעורב בחלב ולא נתצטל:
שנפלו לתוך יורה רותחת דבב"ע
בב"ע פלפ"א א פ"ט. מימה
דדבר הגרסה לעינים הוא דפליט
דכשנעתינן ירק בקדרה רותחת משתנה
מראית המים מן הירק וכן בשר שזמן
נימוח לתוכה ונראה השמנונית על

הרוטב ופי' רבינו שמואל דהא דקאמר מפלט לא פליט היינו עד שיהא
שבע מלגלוג אכל לאחר שבע חמור ופולטו וכן פירש הרב רבינו שמעיה
סוף סוף כי ניח הדר פליט היינו כי ניח מנלעתו ומשני שקדם וסלקו
קודם שגמר בלעתו ואזתן כלים וקערות האסורות כשמנגשלים אותם
בתוך יורה גדולה ומניחין אותן מנפטים כשהמים רותחין היה מזרין
רבינו שמואל להניחם שעה גדולה עד כדי שיהא להם שהות לגמור
בלעיהם ולהחזיר ולפלוט אפי' דבר מימה הוא דמי בקי לידע שיעור זה
ואומר ר"ת דהא דקאמר הכא מבלע בלע מפלט לא פליט היינו לא פליט
מה שנבלע עכשיו אלא מה שהיה בלוע מקודם פליט ואין להמיר מטעם
זה להגעיל כלי שהוא בן יומו כשאין במים ששים לצטל האיסור ולהניחן
במים כשהן רותחין משום דמים מבלע בלעי האיסור שנכלי ולא פליט
דנמים שהן ללוים לא שייך לומר בלעיהם דלא בלעי אלא שמתערב בהן
האיסור וגם אין סברא לומר דכי היכי דאמר מבלע בלע מפלט לא
פליט מה שנבלע הכי נמי מפלט פליט מבלע לא בלע מה שפלט ועוד
דא"כ יהא אסור להגעיל שני כלים זה אחר זה דכשהגלת הראשון נאסרו
המים והשני יבלע מן המים האסורין דודאי פליטת עלמנו לא יבלע אכל שפליטתו
רותחים וא"כ מה שנכנס מחלה פולט וד השני שמכניס אפי' בלע מה שפלט
לדו הראשון לכך נראה דאין להגעיל כלי בן יומו כשאין במים ס'
לצטל והגעלה דמדיון דלא אסרה תורה אלא בן יומו] לא הגעילו אלא כלים קטנים
בתוך הגדולים שהיה במים ששים לצטל האיסור ובערב
פסק קודם ארבע שעות מותר להגעיל כלי של חמץ אפי' שאין במים ס' דליכא ג'
ותמי טעם של הימר החמץ נ"ט בכלי והכלי נ"ט במים
והמים חורין ונצלעין בכלי ועדיין הוא הימר שהוא קודם הפסקה:
וה"ד רב"ר' החכמים בשניער מאי ניער אילימא ניער בסוף ולא בתחלה.
ה"מ למיפריך מכלל דלרבנן אפילו לא ניער כלל מבלע בלע מופלט לא פליט
אלא דפריך טפי שפיר:

חלב אמאי מותר. הרי חלב מעט שנבלע בבשר נעשה נבלה שהרי
נאסר וכשחזר ונפלט בשאר החלב הוא ליה מין צמינו חלב אסור בחלב
הימר ורב אית ליה (וגל' ק.) מין צמינו לא בטיל: **חלב נבלה הוא**. זה שנבלע
ונאסר: **גדי אסרה תורה ולא חלב**. ואפילו חלב (א) מותר ואפילו היה

בבשר שיעור גדול לתם טעם בשר בכל
החלב ס"ל נמי לרב דחלב מותר: **חלי**
זית חלב. הכי משערין יין וחלב וכל
מסקה לשעריו בכזית מביא כוס מלא
משקין ומביא זית ונותן לתוכו הזית
והמסקה יוצא לתוך והואהו דנפיק הוי
כזית וכך היא שניה בתוספתא כפרק
נויר שאכלו: **לוקה על אכילתו**. כזית
איסור אכל: **ואינו לוקה על צולו**.
לקמן מפרש טעמא בשמעתין: **אלא**
לעולם קסבר רב חלב נמי אסור גרסי.

היכא דיש בו טעם איסור או איסור
מיני בלא טעם: **והלא כמאי עסקינן**.
דאמר רב לעיל (ע"א) [בשר אסור חלב מותר
בגון שנפל איתו זית לתוך ויהי רותחת
דמה שנבלע אינו פולט שלל זמן שאינו
נח מרמיחומיו אינו פולט: **כשקדם**
וסילקו. לאותו זית קודם שתנוח:
לעולם לא מטטרפי. לעשות איסור
אפי' כי זה בתחלה כשיעור וכי אמר
רב לוקה על אכילתו שגא מיוורה גדולה
ולגדיין אמר רב למילתיה אכל חלי זית
בשר וחלי זית חלב הבש מיוורה גדולה
שנתבשל בה שיעור מזה ומזה ונאסרו
לוקה על אכילתו שאכל שיעור שלם
איסור של ס' אחד ואין לוקה על צולו
דאם בשל חמץ זית בשר וחמץ זית חלב
זה עס זה לפי שאין מטטרפין מכלל
היתרן לקרות איסור עד שיהא בכל
אחד ליעשות איסור לעלמו: **אחרים**.
עובדי כוכבים. כלומר שנתבשל כל זכרו:
כיון שנתנסה טעם חמורה חסיכה.
כלומר כיון שיש בה כדי ליתן טעם
חמורה חמיתה הכל אסור ואפילו יער
את הקדרה דליכא למימר נחלק לכולן
והיי אף בו כדי לאסור אפי' אסור
וטעמא מפרש לתמיה: **מפני שפן מינה**.
לפיכך איסרת כולן ואפילו הן אלף שיש
בהן כדי לצטל חמיתת האיסור "כו'
דכיון דמינו נייהו לא בטיל טעמא

דבשר דנפיק מיניה שאף טעם הכשר נאסר: **וחכ"א עד שחפן טעם**
כו'. קס"ד דאטפה קיימי עד שיהא בשר כדי ליתן טעם בכולם אין כלן
איסור אפילו בחמיתה ראשונה מפני שהוא חזר ונאסר: **קיסה**. דק
דק של בשר שזירד לשולי קדרה: **גראין כו'**. מפרש לקמיה כולה מילתא
דרי: **ניער**. הגיס בה בגנים. המנער את הקדרה מתפשט הטעם
בכולה וכן המנסה אותה מפני שמי השוליים עולין עד (ב) פה וירדיו:
אילימא לא ניער כלל. אמאי נאסרות האחרות: **מבלע בלע**. הריא
ניער וחורה ופליטתה באחרות: **הא בלע והא פלט**. מה שנבלע וחורה
להיתרה והאיסור שיאל ממנה אין בו כשיעור לאסור: **קסבר אפשר**
לפוחטו אסור. מפני שכולה נעשית אסור וכל הנאסר ממנה אסור
וכל הנשאר בה אסור וכיון דאף טעם בשר שבה נאסר חזר ואוסר
האחרות אפילו הן אלף דמין צמינו לא בטיל:

ופרכין
המים והשני יבלע מן המים האסורין דודאי פליטת עלמנו לא יבלע אכל שפליטתו
רותחים וא"כ מה שנכנס מחלה פולט וד השני שמכניס אפי' בלע מה שפלט
לדו הראשון לכך נראה דאין להגעיל כלי בן יומו כשאין במים ס'
לצטל והגעלה דמדיון דלא אסרה תורה אלא בן יומו] לא הגעילו אלא כלים קטנים
בתוך הגדולים שהיה במים ששים לצטל האיסור ובערב
פסק קודם ארבע שעות מותר להגעיל כלי של חמץ אפי' שאין במים ס' דליכא ג'
ותמי טעם של הימר החמץ נ"ט בכלי והכלי נ"ט במים
והמים חורין ונצלעין בכלי ועדיין הוא הימר שהוא קודם הפסקה:
וה"ד רב"ר' החכמים בשניער מאי ניער אילימא ניער בסוף ולא בתחלה.
ה"מ למיפריך מכלל דלרבנן אפילו לא ניער כלל מבלע בלע מופלט לא פליט
אלא דפריך טפי שפיר: